

Informatieblad 4A**Het laatste stukje van mijn boek**

Dit is een verhaal van lang geleden. Het is een warme zwoele avond in mei. Het heeft in Rome al bijna een maand niet geregend. Terwijl ik uit het raam kijk zie ik de dokter de stoffige straat uitlopen. Hij is net bij me geweest. Ik heb namelijk al meer dan een week een gekke pijn in m'n maag. Eigenlijk zou ik zelf moeten weten wat ik mankeer omdat ik jaren zelf dokter ben geweest. Maar ik weet het niet. Hij wel. Weet je wat hij zei: 'Lucas, je bent veel te druk en je maakt je veel te druk. Dat werkt door op je maag. Je moet het een beetje rustiger aan doen. Je zult zien dat de pijn dan zal verdwijnen'. 'Tsja, hij heeft makkelijk praten. Natuurlijk maak ik me druk om m'n allerbeste vriend Paulus die in de gevangenis zit terwijl hij geen vlieg kwaad heeft gedaan. En ik ben ook druk omdat ik al een hele tijd bezig ben een boek te schrijven. Zou het echt daardoor komen? Misschien heeft hij wel gelijk.

Als ik nu vanavond eens probeer om mijn boek af te krijgen. Dat lijkt me een goed idee. Een stapel papieren glijdt door m'n handen. Al drieëntwintig hoofdstukken klaar. En allemaal over Jezus. Ja, het was een geweldige kerel. Jammer genoeg heb ik hem nooit ontmoet. Op z'n 33^e zomaar vermoord, opgehangen aan een kruis.

Waar ben ik ook weer gebleven? Oh ja, ik moet alleen nog iets schrijven over het begin van zijn leven, over zijn geboorte. Ik heb al veel mensen gevraagd of ze mij hier iets over konden vertellen. Niemand, maar dan ook niemand

die iets wist. Zal ik dan maar gewoon een verhaal verzinnen? Nee, dat kan ik niet maken. En toch wil ik het verhaal van Jezus beginnen met zijn geboorte. Eens kijken of ik iets kan vinden in de boeken die op mijn schrijftafel liggen. Een boek van Marcus over Jezus, maar geen verhaal over de geboorte van Jezus. En in dit boek ook niet. En in dit boek ...chips... uh uh. Dus niet .

Opeens krijg ik een idee. Jezus is voor veel mensen en ook voor mij heel bijzonder. Als je over hem leest dan lijkt het alsof je over God leest. Zo mooi. En wat doen mensen als iemand dood is en tijdens zijn leven heel bijzonder is geweest? Dan eren ze die persoon met een standbeeld of een schilderij. Of ze noemen een straat of een plein naar hem of haar. Of ze eren hem of haar met een speciaal verhaal, een geboorteverhaal. Want bij een bijzonder leven hoort een bijzondere geboorte. Ze zeggen dus bijv. niet tegen een beeldhouwer: maak eens een mooi beeld dat past bij deze bijzondere meneer of mevrouw. Maar ze zeggen tegen een verhalenverteller: maak een mooi geboorteverhaal, dat bij het leven van deze persoon past. Probeer in een verhaal van diens geboorte al te vertellen wie deze persoon is geweest. En, gebruik je fantasie maar. Ik heb al eens prachtige geboorteverhalen van Krishna en Boeddha gelezen. Zo'n verhaal ga ik ook over Jezus schrijven. Daar heb ik zin in. Dat wordt het eerste deel van mijn Jezusboek.